
ความสำเร็จที่ยั่งยืน
Success that Lasts

Laura Nash and Howard Stevenson

เกี่ยวกับผู้เขียน

Laura Nash [lnash@justenoughsuccess.com] เป็นนักวิจัยอาวุโส และ **Howard Stevenson** [hstevenson@justenough.com] เป็น Savotim Rock Professor ของภาควิชาบริหารธุรกิจที่ Harvard Business School ในบอสตัน ทั้งคู่เป็นผู้เขียนหนังสือชื่อ Just Enough : Tools for Creating Success in Your Work and Life (John Wiley & Sons 2004) ซึ่งเป็นที่มาของสาระในบทนี้



แนวคิดโดยสรุป

การไล่ล่าความสำเร็จก็คล้ายกับการเข้าไปในสถานที่ ซึ่งมีเป้าหมาย กำลังเคลื่อนที่อยู่ตลอดเวลา ทุกครั้งที่คุณยิ่งถูกเป้าหมายหนึ่ง อีก 5 เป้าหมายก็จะโผล่พรวดขึ้นมาที่จุดอื่น ๆ งานมีให้ทำอย่างไม่สิ้นสุด เงินมีให้ตักตวงกันอย่างล้นเหลือ มีบ้านหลังใหญ่ขึ้นให้หรือซื้ออีกด้วย ยังจะสงสัยอีกหรือว่าทำไมเราถึงเครียดกันนัก

มุมมองสดใหม่สำหรับคุณนั้นก็คือ ขอให้คุณคิดถึงความสำเร็จในแง่ขององค์ประกอบที่แตกต่างกัน 4 ประการดังนี้ ความสุข การบรรลุผลคุณค่าความสำคัญ (สิ่งที่มีผลในแง่บวกต่อคนหรือสิ่งที่คุณรัก) และมรดกตกทอด (การช่วยให้คนอื่นพบความสำเร็จในอนาคต) ถ้าหากคุณไม่บรรลุทั้ง 4 ด้านนี้ เป็นปกติวิสัยการบรรลุเพียงด้านใดด้านหนึ่งก็จะไม่ก่อให้เกิดความอึดเอมใจได้ ดังนั้น แทนที่จะดิ้นรนไล่ล่าเป้าหมายหนึ่ง (เช่น การหาคู่ครองให้ได้ตอนอายุ 30 หรือการเป็นแมนิกฟุตบอลที่เก่งที่สุดของโลก) ก็ขอให้พยายามเพื่อความสำเร็จในทุกๆ ด้านจะดีกว่า อย่างไรก็ตามในการจะคงชัยชนะไปได้เรื่อยๆ นั้น คุณต้องจัดแบ่งเวลาที่ใช้สำหรับกิจกรรมต่างๆ ให้ดีด้วย หรืออีกนัยหนึ่งคุณจะต้องใช้เวลาเพื่อที่จะบรรลุงานสิ่งหนึ่ง แล้วรู้สึกสบายใจพอที่จะละวางเพื่อหันไปทำสิ่งอื่นๆ ต่อไป

ความสำเร็จที่แท้จริงนั้น เป็นเรื่องของการทำให้อารมณ์แจ่มชื่น ไม่ใช่เป็นการปลุกเร้าความกังวล การตัดสินใจเลือก และการจำกัดเวลาจะทำให้คุณไปถึงเป้าหมายต่างๆ ด้วยชัยชนะที่มากขึ้น ทั้งยังสามารถชื่นชมความสำเร็จทั้งปวงที่คุณบรรลุได้อีกด้วย

การนำไปปฏิบัติ

1. กลยุทธ์แบบกล้องคาไลโดสโคป หรือกล้องภาพลานตา

คุณจะมีบรรลุสิ่งยิ่งใหญ่สำหรับตัวเอง และองค์กรได้โดยใช้กลยุทธ์แบบกล้องลานตา (Kaleidoscope)

ขอให้นึกภาพองค์ประกอบ 4 ประการ ของความสำเร็จ ซึ่งได้แก่ ความสุข การบรรลุผล คุณค่าความสำคัญ และมรดกตกทอด ที่ประกอบกันขึ้นเป็นช่องกระจกเงาของกล้องคาไลโดสโคป แต่ละเป้าหมายที่คุณบรรลุก็จะเพิ่มขึ้นกระจกสีสดใสให้กับช่องกระจก ทำให้ก่อเกิดเป็นรูปแบบอันโดดเด่นในช่วงชีวิตของคุณ แต่ถ้าหากชิ้นกระจกส่วนใหญ่ของคุณตกไปอยู่ในช่องกระจกแค่ 1 หรือ 2 ช่อง ภาพรวมที่เห็นก็จะดูขาดความสมดุล การตั้งเป้าหมายและบรรลุได้ในทุกๆ ด้านเท่านั้นที่จะทำให้เกิดส่วนผสมที่ลงตัวอย่างแท้จริง

2. สร้างกล้องคาไลโดสโคปของคุณเอง

ขอให้วาดวงกลมตัดกัน 4 วง แล้วเขียนกำกับไว้ว่าความสุข การบรรลุผล คุณค่าความสำคัญ และมรดกตกทอด ในแต่ละวงให้เขียนตัวอย่างความสำเร็จของคุณไว้ เช่น ปริญญาบัตรมหาวิทยาลัยของคุณ ถ้าหากปริญญาบัตรแทนค่าความเชี่ยวชาญของคุณก็ให้เขียนคำว่า “มหาวิทยาลัย” ในช่อง “การบรรลุผล” แต่ถ้ามันมีนัยสำคัญพิเศษ เนื่องจากคุณเป็นคนแรกในครอบครัวที่ได้เรียนมหาวิทยาลัย คุณก็อาจจะใส่มันในช่อง “คุณค่าความ

สำคัญ” แทนก็ได้ จุดประสงค์สำคัญนั้นไม่ใช่เพื่อจะพยายามแยกแยะชีวิตของคุณออกเป็นส่วนเล็กส่วนน้อย แต่เพื่อจะช่วยให้คุณประเมินความพึงพอใจอันหลากหลายที่คุณมีอยู่แล้ว และพิจารณาว่ามันมีคุณค่าอย่างไรกับคุณบ้าง

3. วิเคราะห์รูปแบบความสำเร็จของคุณ

ขอให้คุณยกกล่องคาไลโดสโคปของคุณขึ้นรับแสง โดยการถามคำถามดังนี้

- มีบางช่องที่ว่างเปล่าอยู่ไหม ?
- บางช่องเต็มเกินไปไหม ?
- ฉันทุ่มเวลาส่วนใหญ่กับเรื่องไหน ?
- มันสอดคล้องกับเป้าหมายที่ฉันตั้งไว้ไหม ?

การบริหารการบรรลุผลและเป้าหมายของคุณในกรอบความคิดนี้จะช่วยให้คุณเข้าใจได้ว่า คุณกำลังมองหาอะไรจากกิจกรรมนั้นๆ คุณจะสามารถเลิกวัดการกิจการงานจากความสุขที่คุณได้รับ หรือเลิกคำนวณความสำเร็จทางธุรกิจ ในแง่มุมมองของความสามารถในการพัฒนาความเชี่ยวชาญของคุณ แต่คุณจะเห็นว่างานๆ หนึ่งสอดคล้องกับบริบทที่ใหญ่กว่านั้นได้อย่างไร และคุณจะประเมินได้ด้วยว่า คุณจะได้รางวัลด้านอารมณ์อะไรบ้าง จากกิจกรรมหนึ่งๆ ถ้าคุณคาดหวังว่าเป้าหมายหลายๆ อย่างที่บรรลุผลจะนำความสุขมาให้ คุณก็จะหยุดยั้งการลงมือตั้งแต่แรก อย่างไรก็ตาม ถ้าคุณไม่เข้าใจความสำเร็จอย่างที่มันควรจะเป็นจริงๆ คุณก็จะติดกับอยู่ในการทำงานอย่างไม่มีที่สิ้นสุดเช่นกัน

4. แค่ว่าความสำเร็จที่พอเพียง

การประเมินภาพรวมที่คุณกำลังสร้างขึ้นอยู่เสมอๆ จะช่วยให้คุณสังเกตเห็นได้อย่างรวดเร็วว่า ส่วนไหนบ้างที่คุณต้องใส่ใจให้มากขึ้น และเมื่อคุณบรรลุความสำเร็จที่พอเพียงในด้านหนึ่งแล้ว คุณก็จะสามารถทุ่มความพยายามลงไปในเรื่องอื่นๆ ในกล่องคาไลโดสโคปของคุณได้

